

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

auratis atq; sericeis vestibus exornauit, quas secum traherat: Quæ res hodiè quoquè cernitur in ecclesia sancti Blasij eius loci primaria.

CAPUT XXXIIII.

Peregrinati cum peregrinante duce, nos quoque
reuertētes in id ipsum, cœpta Saxoniae preclarafac-
cinora exequamur. Hanc vero peregrinationem fabula
locum tribuisse arbitror de Henrico, qui per variam for-
tunam peregrinatus, magnis & multis periculis emer-
gens, difficili labore in terram suam reuersus, leonem ad-
uexerit, qui sepulcrum eius seruet. Hac verò narratio
quām puerilis & delira sit, facile intelligunt viri sensi-
ti: Peregrinatus est Leo: Sed quoniam ignorabat fa-
bulator, quod peruererit, communisicitur indoctam fabu-
lam de leone & dracone. Ignorabat asellus iste hīps,
quicunq; fabulam primus commentus est, hunc princi-
pem ab initio etatis suæ cognomentum accepisse Leonis,
quomodo pater eius, Catuli, & Alber tus marchio, Vis-
turi nouerit eum esse leonem, quem aeneum certi rugi-
enti similem in burgo Brunswici. Et quoniam in Fran-
dalia sumus exequuti, quo feroore, qua deuotione vidi-
ata Lubicensis ecclesia Hericum abbate sancti Aegidij
Brunswicensis poposcerit, acceperit q; episcopum, hoc
loco translimus. Per quæ tempora Christianus Mogunti-
nus archiepiscopus pro Imperatore cuncta gerebat in
Italia. Mirum dictu: homo Teutonicus, natione Thuri-
gius, non minor facundia, quām gestarum rerum gloria,
Latina, Græca, Italica, & Brabantina lingua iuxta vie-
batur. Ferunt rumore tum disseminatum, quod asini &
meretrices in exercitu eius, maioribus vterentur sum-
ptibus, quām tota Imperatoris familia, qua tum opulen-
tissima videbatur. Clerici & fœmina exercitus eius du-

pr
pa
ne
ei
sed
sia
ner
vt
etia
no
yfis
&
pell
ens
omn
in v
Alex
rato
tur,
habe
Gera
prim
bara
li Ma
admi
per LA
quem
pedit
parte

præsidia firmissima feruntur in deditio[n]em accepisse.
 Paschalis, quem tum Imperator pro summo pontifice ve-
 nerabatur, viri strenuitatem amplexans, demiratus, sic
 ei scribere solebat: Christiano Christianissimo apostolicæ
 sedis legato, Imperialis aulae cancellario, Romanæ eccle-
 siæ filio fidelissimo, Salutem & apostolicam benedictio-
 nem. Is tunc Anconam diu obfessam famie sic affecerat,
 vt calceorum & sutorum coria vorarent. Subiugauit
 etiam Ferrariam, & Rauennam: Sequenti autem an-
 no subactam destruxit, & naues trecentas piraticas suis
 ysisbus aptauit. Paschalis autem breui concessit in fata,
 & surrogatus est Iohannes Strumen[s]is abbas, quem ap-
 pella[u]re Calixtum. Imperator deinde schisma fastidi-
 ens, de pace cogitauit: Nam Alexandro regna penè
 omnia consenserunt: Solus Christianus pauit Calixtum
 in valle Spoleiana. Quo tempore, jam cunctis in partem
 Alexandri cadentibus, Longobardi, qui hactenùs Impe-
 ratoris fauebant, armis coacti, in contrarium relabeban-
 tur, rebellionem molientes: Cumq[ue] armis, quæ in Italia
 haberet Imperator, tantis motibus videretur impar, in
 Germaniam, transmis[s]is alpibus, contendit: euocatōque
 principum cœtu, questus est Ital[i]æ, & præsertim Lom-
 bardia, quæ regio proprius debebatur à memoria Karo-
 li Magni & Ottonis I. contumaciam, summis docebait
 admittendum viribus, vt Imperij iura non labefactentur
 per Italianam primariam regni partem.

C A P V T X X X V .

ADerat huic cœtu Henricus dux Leo, cuius præ-
 cipua erat authoritas in omni conuentu Imperij,
 quem tum ante alios appellans Imperator orabat, vt ex-
 peditioni tantæ non decesset, consilio & armis, pro sua
 parte tutaturus Imperium & rem publicam, multum
 Ee terroris